

דוד פרוינר

סמל

דוד נולד בחיפה ב-1951. היה ילד נח. אהב חברים וידע לשחק איתם. למד בבית הספר היסודי "תל חי" בנהר שאנך. הוא לא נימנה על התלמידים השקדנים. אך ידע להתמסר בכל ליבו למקצועות שאהב אותם. חביב היה עליו במיוחד מקצוע הטבע.

דוד היה ישר וטוב לב. אהב לעזור לכלם, והדגש היה בפעילות מעשית ולא עיונית. מעשי קונדסות לא "חסך" אך פעם, ואת הכל עשה בהומור ובאהבה. את לימודי התיכון המשיך בביה"ס החקלאי "כפר גלים". היה בחור מרכזי ופעיל בחיי החברה. עבד ברפת, וטיפח את משק החי של בית הספר. דוד לא הלך "בתלם". היו לו דרכים משלו להגיע לכל דבר. חושים לנעשה סביבו. יוזמה ומרץ רב. היה לו כושר גופני טוב, ולמרות זאת לא נמשך למשחקי הכדור. מועד הגיוס לצה"ל הגיע ודוד מתקבל לקורס טיס. זמן קצר לאחר ההתחלה הוא "נפל טיס" ומגיע לשריון. במלחמת ההתשה היה תותחן בטנק ה-מ"פ. בנסיעה מבצעית בקו בר-לב נפגע ה-מ"פ. דוד היה הראשון שנחלץ לעזרתו, ואף שהיה רק חייל, עזר בקר רוחו ובבגרותו להשתלט על המצב. דוד אימן ופקד על צוות החיילים הקשה של הפלוגה, והצליח

לעשות מהם חיילים למרפת מבלי לנקוט ביד קשה, עובדה שהפכה
אוחו לנערץ בעיני החיילים. מכחכיו מאותה תקופה קשה אינם
מספרים על הקריות האש והתלאות אר על חברים שנפגעו, אלא
על להקות הפלמינגות באזור הביצות בין התעלה ופורט סעיד.
הצבא והמלחמה היו בעיניו חובה שיש למלאה.
עם שחרורו מצה"ל החליט לחפש את דרכו בחקלאות, וביקש
להצטרף למושב ברמת הגולן. לא קל להתקבל כחבר מושב, ויש
צורך להמחין זמן רב. דוד נשא לאשה את רותי, חברתו מהתיכון,
ופנה לעבוד בענף הבנין, כדי שיוכל להתפרנס וחלסוך קצת
כסף. הוא למד את המקצוע במהירות, השיג סיווג מקצועי, והחל
לעבוד בקבלנות. מעסיקיו וחבריו לעבודה למדו להעריכו בשל
מסירותו לעבודה, חבונת כפיו, הליכותיו הנעימות וקסמו האישי.
ימים מעטים לפני מלחמת יום הכיפורים, נודע להם שהתקבלו
כחברים במושב "רמת". מה רבה היתה שמחתו.
דוד נפל ולא זכה להגשים את חלומו.